

ПАМ'ЯТАМО МНУДЕ - 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ - ВУДУМО МАБУТНЄ

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07305. Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-9807 з Нью-Йорку (212) 237-4125. УНСоюзу: (201) 451-2200 з Нью-Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXII Ч. 160. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК СЕРЕДА, 27-го СЕРПНЯ 1975 ПЕНТІВ 20 СЕНТС JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, AUGUST 27, 1975 No. 160. VOL. LXXXII

В'ЯЗНІ-ЖИДІ ВИСТУПИЛИ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ В'ЯЗНІВ

Нью-Йорк. — Комітет оборони радянських політичних в'язнів інформує, що в січні 1974 р. на знак протесту проти хвалі арештів в Україні, українські в'язні Мордовського табору ч. 19 написали ряд протестних листів і вели голодування. До цієї акції прилучилися двоє жидівських в'язнів, Борис Азеріков і Анатоль Гольдфельд. У своїх листах до Президії Верховної Ради СРСР констатували, що в січні 1974 р. сповнилося два роки з дня арешту ряду діячів української культури. Їх засудили на довгі роки ув'язнення, хоч єдиний злочин тих людей полягав в тому, що вони намагалися зберегти культурно-національне життя. Нам, жидів, які бажали вижити до самої свободи в Ізраїлі, і які за це засуджені совєтським судом, зрозумілі сподівання національно-думачих українців. Нам зрозумілі їхні надії і сподівання, бачити їх родичів і близьких. В роки ув'язнення тих людей, я висловлюю свій протест, вимагаю їх звільнення.

Борис Азеріков і Анатоль Гольдфельд, обидва з Ленінграду, були засуджені за старання ємігрантів до Ізраїлю. Після закінчення вироку в Мордовських таборах, вони виїхали до Ізраїлю.

На Захід протестні листи дані про долю українського політичного в'язня Сергія Олександровича Бабича. Він народився в 1939 р., працював геологом в Тернополі, де його заарештували в 1960 р. за його протест проти русифікаційної політики, проти тяжких умов життя і низької платі. Того ж року його засудили на три роки

таборів суворого режиму. Перші два роки він відбув в Мордовських таборах, а в 1962 р. його перевезли до Владимирської тюрми, де він працював аж до часу звільнення. — 13 квітня 1963 р. 27 вересня 1963 р. його знову заарештували за поширення листівок з критичними зауваженнями про Хрущова. Його засудили в Рінному 19 лютого 1964 р. на 10 років таборів суворого режиму. 14 серпня 1964 р. Бабичеві вдалося втекти з табору, але до двох днів його зловили (його видала жінка, в якій він перебував). Його посадили в ізолятор, з якого він пробував знову втекти через тунель, який він викопав під землею, але в останній хвилині побачили вартові і Бабича перевели в іншу камеру. В жовтні 1964 р. суд додав йому ще три роки за спробу втечі. Під час перевезення до Владимирської тюрми Бабич знову втік. Він діяв від кримінальних в'язнів, з якими його везли, швидкий одяг і на залізничній станції в місті Владимир почав бити. В погоні за ним майор КГБ ранив його в ногу. Раненого Бабича привезли до Владимирської тюрми. На розпорядження адміністрації його не приділили до лікарні, але в камеру і вимагали, щоб хворий в'язень додержувався в тюрмі суворого режиму.

За невиконання норм праці член його затримували в ПІЗО. 19 лютого 1966 відбувся ще один суд і Бабичеві додали за спробу втечі 3 роки до вироку. У Владимирській тюрмі він був до 1968 р. опісля його перевезли до спец-зони, а тепер він знаходиться на 19-му пункті Мордовських таборів.

МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ ПРОГОЛОСИЛА ВАЛЕНТИНА МОРОЗА „КРИЗОВИМ В'ЯЗНЕМ МІСЯЦЯ“

Вашингтон. — Комітет Оборони Валентина Мороза інформує, що американська секція Міжнародної Амнестії в своїй інформаційній листку за серпень д.р. проголосила Валентина Мороза „кризовим (емерженс) в'язнем місяця“. Це видання, під назвою „Амнесті Екшн“, містить статтю, в якій також наведено, що Раїса Мороз, дружина українського історика і письменника Валентина Мороза, просить, щоб люди негайно посилали рекомендаційні листи та телеграми прямо до її чоловіка, щоб доказати совєтським властям, що про нього не забули, як також підтримати самого Мороза на думі його боротьби за гуманітарні права.

Валентин Мороз

Серпневе число „Амнесті Екшн“ також включило Ірину Стасів-Калинець у свій список „В'язнів місяця“ і подало інформацію про неї. Там згадано, що ця українська поетеса була арештована разом з її чоловіком, Ігорем Калинцем, під час „чистки“ українських інтелектуалів в 1972-му і 1973-му роках, обвинувачена в „анти-совєтській агітації і пропаганді“ та засуджена на шість років ув'язнення і три роки заслання.

„Амнесті Екшн“ інформує, що Ірина Стасів-Калинець тепер перебуває в концтаборі суворого режиму в Мордовії, як також інформує, що вона хвора на печінку та нерви і напевно не одержує потрібної медичної опіки. Всі послання з ліками і одягом, переслані їй родичами, до Ірини Стасів-Калинець не дійшли. „Амнесті Екшн“ закликає своїх членів і читачів посылати до генерального секретаря КПСС Леоніда Брежнєва листи, вимагаючи звільнення з ув'язнення цієї української поетеси.

Комітет Валентина Мороза у Вашингтоні також інформує, що американська секція Міжнародної Амнестії в своїй журналі „Мечбас“ за весну-літо д.р. помістила довшу статтю про Валентина Мороза, написану Барбарою Френч. Стаття має заголовок: „Мороз дуже ослаблений в наслідок голодування“ й інформує про за-

протронування Мороза до „штрафного ізолятора“ мизулою січня, реферув розмови членів Комітету Оборони Валентина Мороза в Тольно з академіком-дисидентом Андреем Сахаровим і Тетяною Холдорович в справі Мороза, як також подає інформацію про переведення Леоніда Плішца до камери, який перебував 20 небезпечних „агресивних психопатів“.

Це число кварталника „Мечбас“ також подає подробиці про арешти Андрія Гердохлєбова, Миколи Руденка та Сергєя Ковалова, членів совєтської групи Міжнародної Амнестії.

КОСІГІНА НАГОРОДИЛИ ПОЛЬСЬКИМ ОРДЕНОМ

Варшава. — Совєтська пресова агенція ТАСС інформує, що голова Ради Міністрів Польської Народної Республіки П. Яросєвич вручив голові Ради Міністрів СРСР О. М. Косігіні польський „Орден заслуги“ з великою стрічкою, „за видатні заслуги у всебічному розвитку братерських відносин між ПНР і СРСР, а також за його вклад у зміцнення дружби, співробітництва і єдності країн соціалістичної співдружності, безпеки і загальної миру“. Косігін перебував у Польщі з офіційною візитом від 11 до 16-го серпня д.р.

ЗАНОВІДАЮТЬ ПОСТУПКИ СССР ЩОДО ПЕРЕВОЗУ АМЕРИКАНСЬКОГО ЗЕРНА

Вашингтон. — Речники уряду ЗСА повідомили в понеділок, 25 серпня, що Совєтський Союз може погодитися на дві вимоги профспілок американської торгово-вільної філоти, які 18-го серпня повідомили, що не будуть навантажувати на кораблі зерна, закуленого Совєтським Союзом після 1-го лютого, аж поки Вашингтон не поробить заходів, які запевнять, що через цей продаж не зростуть ціни на харчові продукти тут в ЗСА і поки не буде гарантії, що велика частина проданого зерна буде перевезена американськими кораблями. У понеділок речники Уряду ЗСА заявили, що совєтські чиновники натякали, що Москва може погодитися на те, щоб більша частина зерна така була перевезена американськими кораблями, як також погодитися платити вищі ставки за цей перевіз. Працівники Департаменту праці заявили, що натяки совєтських властей, що СССР може погодитися на

ці дві вимоги американських профспілок вказують, що Москва таки коначно потребує американського зерна. Президент Форд мав у віторок, 26 серпня, відбутися на раду з секретарем праці Діконом Данлепом, президентом Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій (АФП-КІО) Джорджем Міні та іншими провідниками робітничого руху, щоб обговорити справу відмови профспілок навантажувати зерно для СССР. Між іншим, в справі продажу зерна Совєтському Союзу зайняв слово демократичний сенатор Генрі Джексон із стейту Вашингтон, який кілька місяців тому заявив свою кандидатуру на президента ЗСА. Джексон у понеділок, 25-го серпня, сказав, що продаж зерна для СССР може спричинити дуже високі підвищення в цінах харчових продуктів в ЗСА, що може мати катастрофальний вплив на цілу американську економіку.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ПОМИЛУВАВ ЗАСУДЖЕНИХ НА СМЕРТЬ ЧЛЕНІВ ХУНТИ

Атени. — Грецький уряд у понеділок, 25 серпня, одногласно рішив змінити судові вироки проти трьох членів колишньої військової хунти, яка в 1967-му році перевела державний переворот, і звільнив їх за смертні вироки. Таким чином від карі смерті були врятовані колишній грецький президент Георг Палапдопулос і два інші члени хунти, Ніколас Макарезос та Стиліанос Патакос. Рішення грецького уряду зменшити вироки викликало переважно негативну реакцію з боку грецької преси, а опозиційні партії закинули урядові, що він піддався „натискам“ заінтересованих політичних угруповань. Андреас Палапдрє, провідник Панкелленського соціалістичного руху твердив, що прем'єр Константинос Караманліс „викинув свою обіцянку“, яку нібито дав членам хунти мизулою грудня, коли повалило владу хунти. Караманліс категорично заперечив ці закиди Палапдрє, називаючи їх „наклепами“. Він також

відкинув як „безпідставні“ обвинувачення Георга Маллоу, лідера Центральної спілки, головної опозиційної партії. Грецький уряд заявив, що видав своє рішення згідно з Конституцією і додал, що видав його два дні після проголошення судового вироку, щоб „якнайшвидше усунути будь-які непорозуміння“ серед населення, які могли довести до „неоправданих акцій“. Крім трьох згаданих членів хунти, під судом було 17 інших колишніх старшин. Два були звільнені, всім засудженим на досмертні ув'язнення, а сім на терміни ув'язнення від 5 до 20 років. Всі засуджені мають право вносити апеляцію до Найвищого Суду.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ ІРИНИ БЛАГІТКІВ

Гантер, Н. П. — У днях 30, 31-го серпня, 1 і 2-го вересня ц. р. відбудеться тут при дорозі 23А (напроти харчової крамниці) — виставка образів Ірини Благітків.

ПАРТИЙНІ ВЕРХОВОДИ В УКРАЇНІ КАРАЮТЬ ПІДЛЕГЛИХ ЗА БЕЗГОСПОДАРНІСТЬ, ВИМАГАЮТЬ БІЛЬШОГО КОНТРОЛЮ

Київ. — „Радянська Україна“ з 17-го серпня д.р. помістила довшу вістку РАТАУ про наряду секретарів обкомів партії, заступників голів обкомів, керівників обласних сільськогосподарських, заготівельних і торговельних організацій, управлінь залізниць, керівників і спеціалістів ряду республіканських міністерств і відомств, яку скликав на 15-го серпня ЦК Компартії України і Рада Міністрів УСР. Наряду скликано для „обговорення питання виконання державних планів заготівель, своєчасного відвантаження споживачам картоплі, овочів і фруктів та поліпшення обслуговування населення“. Газета інформує, що „особлива увага на нараді приділялася питанням своєчасного відвантаження овочів і фруктів у загальносоюзний фонд, говорилося про важливість додержання строків, асортименту і належної якості продукції, що відправляється для трудящих Москви, Ленінграда та інших промислових центрів країни“.

Гострий критиці були піддані Одеська, Львівська, Дніпропетровська, Закарпатська, Миколаївська, Волинська і Сумська області та місто Київ, „де недостатньо здійснюється збільшенням відгодівлі свиней, де безгосподарно використовуються харчові відпади і погано організовано збір їх у населення“. Партійні наглядчі при тому пригадали, що „треба підняти відповідальність кадрів, підвищити рівень організаторської роботи на всіх ділянках“. Це зазначено, на їхню думку, повинні виконати партійні комітети, „посилаючи контролю над діяльністю підприємств і сфер обслуговування“. Виконання цих завдань названо „заданням великого державного значення і необхідним втіленням в життя курсу партії, яка дбає про добробут радянського народу“.

Країни „третього світу“ відбувають конференцію

Ліма, Перу. — У понеділок, 25 серпня, тут розпочалася 5-денна конференція країн т.зв. „третього світу“, тобто „нейтральних держав“. У конференції беруть участь в міністері закордонних справ й інші урядовці із майже 80-ох держав „третього світу“, як також прибули в ролі „спостерігачів“ представники деяких держав, які не зараховуються до „третього світу“.

Хоча речники конференції в Лімі твердять, що „третій світ“ є „нейтральний“, то, як вказують коментатори, вже на початку конференції в минулий понеділок можна було чути багато „критики“ політики ЗСА, натомість дуже мало була критикована політика Совєтського Союзу. Представники деяких арабських країн, як також спостерігач Палестинської Визвольної Організації, вже в перший день конференції вимагали, щоб „третій світ“ на цій нараді проголосував резолюцію щодо усунення Ізраїлю з Об'єднаних Націй. Натомість Югославія та ряд африканських країн протидіють цій резолюції, а представник Спінту висловився досить несприятливо в цій справі.

Метою конференції в Лімі є встановити плани і напрямки для країн „третього світу“ на найближчу сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яка розпочнеться 16-го вересня, а також виготовити плани на спеціальній сесії ООН в справах економічного розвитку і співпраці, яка почнеться наступного

понеділка, 1-го вересня. Хоча речники конференції в Лімі твердять, що „третій світ“ є „нейтральний“, то, як вказують коментатори, вже на початку конференції в минулий понеділок можна було чути багато „критики“ політики ЗСА, натомість дуже мало була критикована політика Совєтського Союзу. Представники деяких арабських країн, як також спостерігач Палестинської Визвольної Організації, вже в перший день конференції вимагали, щоб „третій світ“ на цій нараді проголосував резолюцію щодо усунення Ізраїлю з Об'єднаних Націй. Натомість Югославія та ряд африканських країн протидіють цій резолюції, а представник Спінту висловився досить несприятливо в цій справі.

Директор „Голосу Америки“ дорікає Державному департаментові

Мобіл, Алабама. — Кеннет Гідденс, директор „Голосу Америки“, заявив у пресоному інтерв'ю, що Державний департамент робить „нестерпим натиск“ на його установу, старіючись контролювати передачу деяких новин до майже всіх країн світу. У інтерв'ю, перекладеному кореспондентом газети „Ді Мобіл Реджістер Пресс“, Гідденс сказав, що Державний департамент дуже часто наказує „Голосові Америки“, які справи їй за сіб інформації може затаркати, а які старатися оминути. Втручання Державного департаменту щодо новин, які нібито можуть „пошко-

дити закордонній політиці“, дуже збільшилося від початку т.зв. політики „детанту“ між ЗСА та Совєтським Союзом — заявив директор „Голосу Америки“, хоч додав, що „натиск“ з боку Державного департаменту почалися ще за президентури Дікона Ф. Кеннеді. Кеннет Гідденс заявив кореспондентові „Ді Мобіл Реджістер Пресс“, що він хотів би, щоб „Голос Америки“ мав більшу вільну руку, особливо, щоб зменшилася контроль Державного департаменту наразі відомілися коментувати заяву Гідденса.

Конгресменка Елізабет Гольдман критикує Державний департамент

Вашингтон. — Конгресменка Елізабет Гольдман, демократка з Брукліну, у листі до державного секретаря Генрі Кіссіджера обвинувачує Державний департамент у сповільненні ді розшуку за колишніми ніцистськими воєнними злочинцями, які мали б перебувати у З'єднаних Стейтах Америки. Гольдман особливо від-

мітила в одному з листів до Г. Кіссіджера, що Державний департамент постійно відкладає справу на в'язання зв'язків у тій справі з урядом Совєтського Союзу і саєтських держав для утвітлення списку воєнних злочинців, що його свого часу подало до публічного відома Бюро Еміграції і Натуралізації.

Пластовий загін „Червона Калина“ відбув Генеральну Раду

Іст Четгем, Н. П. (Л. Д.). — Пластовий Загін Червона Калина відбув тут 16-го серпня свою 10-ту Генеральну Раду при участі 52-ох членів 5-го сеніорського куреня та 23-єх пластового куреня. Після церемонії відкриття з прапором і бучуком відспівано гимн Загону — „Гей у лузі“. Отаман Загону Ігор Сохан, сказав про ювілей 50-річчя Загону, що припадає ц. р. Обозний Н. Нічка задає запит отаманові, канцлер Ст. Рудик прочитав список Вратчиків, що відійшли на Вічну Варту і відчитав притяги. Потім відбувся дводня нарада, що її головою був В. Стойко, писарем С. Брожака. Відчитано список Вратчиків, протокол з попередньої Ради, вислухано звіти. Загін підготував, разом з Видавництвом УСС — „Червона Калина“ в Нью-Йорку, в січні 1976 р. ювілейний альбум і бенкет для відзначення своїх ювілей. Після дискусії і прочитання письмового звіту Контрольної комісії схвалено одностайно абсолютну уступальність Старшин. На внесення Номінаційної комісії вибрано одностайно нову Генеральну Старшину: отаман — Іван Луценко, канцлер — Б. Кузичук, підкарабий — Л. Штанда, архівар — Л. Лозницький, літмосець — В. Титла, хоружий — Р. Савицький, бунчужий — С. Брожака. До Старшини входять курині обох куренів. Контр. Комісія: В. Кеніш, Л. Косович і І. Турчан. Висловлено пропозиція за спортивно-організаційну працю під час пластового імпрез і таборів: Л. Штанда, І. Декальдов, Ю. Гвоєві, Н. Голішанському, Л. Лозницькому,

Ю. Струтинському, Р. Савицькому, І. Луценкові, Л. Чирковському і Н. Нинці. В дискусії над планом праці Я. Падох подав до відома, що він викінчує історію Загону, планує видати Ювілейне Дружнє Послання, альбом світлин Загону. Намічено видати ювілейну відзнаку, перевести Святого Юрія в 1976 р. обговорюються можливості відбутися Орлякляд (марші, летарські змагання, спортивні пласт. ігрища, Пластову Олімпіаду Америки й Канади в 1976 р. Врзрішено відбутися з'їзд Загону з родинами. Справами архіту УСС будуть займатися індивідуально зацікавлені члени Загону. Після вечери, з припущенням церемоніальною запрошенням нового отамана Загону — Івана Луценка, який після того виголосив промову, закликаючи до дружньої співпраці.

БАСЕЙН ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ МАВ „УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ“

МекАду, Па. (Марта Шеллєвська). — В неділю, 24-го липня, відбувся вже 42-ий з черги „Український День“ в Лейквуд Парку, у вугільному басейні, куди прибули перші наші поселенці сто років тому. Цей вугільний оасейн є коліскою УНСО-зу та інших наших організацій, тут збудовано першу українську церкву в Америці.

Вокально-танцювальна група молоді з Мек Аду з Владикою Василем Лостеном та своїм парохом о. Богданом Левчицьким.

Цього року спонзорували „Український День“ два деканати Української Католицької Церкви, Пламкінський та Скентонський (разом 26 парохів). Малебень відправив Владика Василь Лостен, в асисті священиків двох деканатів о. Годуни 4-ий по пол., а після Богослуження відбувся концерт у виконанні хору та двох танцювальних груп молоді при церкві Покрови Преч. Діви Марії з МекАду. Хором провів парох МекАду, о. Богдан Левчицький, „Український День“, згідно з місцевими англомовними щоденниками, був найчисленніший та найрадіший під оглядом виконання концертової частини. О. Годуни 9-ий рано при пікніковий столах у розлогім парку вже не можна було затаїти вільного місця. Погода була чудова, і туди наїхали колішні мешканці вугільного басейну із різних стейтів, як Коннектикат, Меріленд, Нью Джерзі, Нью

Йорк та дві родини як із Індіани. Концертова група молоді із МекАду мав вже свою добру славу, виступаючи на телевізії (того року правляв їхні похобики. Цього річний „Український День“, згідно з місцевими англомовними щоденниками, був найчисленніший та найрадіший під оглядом виконання концертової частини. О. Годуни 9-ий рано при пікніковий столах у розлогім парку вже не можна було затаїти вільного місця. Погода була чудова, і туди наїхали колішні мешканці вугільного басейну із різних стейтів, як Коннектикат, Меріленд, Нью Джерзі, Нью

Йорк та дві родини як із Індіани. Концертова група молоді із МекАду мав вже свою добру славу, виступаючи на телевізії (того року правляв їхні похобики. Цього річний „Український День“, згідно з місцевими англомовними щоденниками, був найчисленніший та найрадіший під оглядом виконання концертової частини. О. Годуни 9-ий рано при пікніковий столах у розлогім парку вже не можна було затаїти вільного місця. Погода була чудова, і туди наїхали колішні мешканці вугільного басейну із різних стейтів, як Коннектикат, Меріленд, Нью Джерзі, Нью

Йорк та дві родини як із Індіани. Концертова група молоді із МекАду мав вже свою добру славу, виступаючи на телевізії (того року правляв їхні похобики. Цього річний „Український День“, згідно з місцевими англомовними щоденниками, був найчисленніший та найрадіший під оглядом виконання концертової частини. О. Годуни 9-ий рано при пікніковий столах у розлогім парку вже не можна було затаїти вільного місця. Погода була чудова, і туди наїхали колішні мешканці вугільного басейну із різних стейтів, як Коннектикат, Меріленд, Нью Джерзі, Нью

Йорк та дві родини як із Індіани. Концертова група молоді із МекАду мав вже свою добру славу, виступаючи на телевізії (того року правляв їхні похобики. Цього річний „Український День“, згідно з місцевими англомовними щоденниками, був найчисленніший та найрадіший під оглядом виконання концертової частини. О. Годуни 9-ий рано при пікніковий столах у розлогім парку вже не можна було затаїти вільного місця. Погода була чудова, і туди наїхали колішні мешканці вугільного басейну із різних стейтів, як Коннектикат, Меріленд, Нью Джерзі, Нью

Йорк та дві родини як із Індіани. Концертова група молоді із МекАду мав вже свою добру славу, виступаючи на телевізії (того року правляв їхні похобики. Цього річний „Український День“, згідно з місцевими англомовними щоденниками, був найчисленніший та найрадіший під оглядом виконання концертової частини. О. Годуни 9-ий рано при пікніковий столах у розлогім парку вже не можна було затаїти вільного місця. Погода була чудова, і туди наїхали колішні мешканці вугільного басейну із різних стейтів, як Коннектикат, Меріленд, Нью Джерзі, Нью

СВОБОДА
 Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montross St., Jersey City, N.J. 07310.
 Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1975.
 Передплата: на рік — \$24.00, на шість місяців — \$12.50, на три місяці — \$6.50. Для членів УНСО 65¢ м.с. За кошту зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
 Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відмовити поглядом Редації. Редація застерігає свої права в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежності матеріалів публікації вільні тоді, коли автор собі не виражає застеріг, добувши за адресованою кошту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редація не відповідає.
 P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07310

Наше народоправство

Історія записала багато «класичних» прикладів народоправства-демократії і до них, без сумніву, належить українське народоправство. З нього бо і починається українська історія. Складовою частинною володіння княжої Русі-України були віча, себто загальні збори громадян міст для розгляду й вирішення громадських справ. Щобільше, за ніякої доби ці вічові збори поступово набрали характеру одного із зверхніх органів влади, який конкурував у своїх компетенціях із владою князя та боярської ради. Не менш класичними прикладами демократії-народоправства українського народу може послужити козацька доба, як і новітній період української державності за часів Української Народної Республіки.

Не зважаючи на таку велику, багату і славу традицію української демократії, це наше традиційне народоправство серед української діаспори все ще допомагає в своїй найосновнішій задачі: різноманітності думок і поглядів внутрі спільноті, але єдності дії як внутрі, так і назовні на підставі рішення більшості.

Це наше основне недомогання виявилось в ряді випадків наших зовнішніх виступів також в останньому часі. Наприклад, на якій підставі може говорити Ватикан про те, що справа Патріархату Української Католицької Церкви «випливає з замишлення та поділ серед єпископів і мирян сімнадцяти-українського об'єдрання», як Архидієцезійський Синод УКЦеркви та могутній мирянський рух схвально і заявляли лясно і недвозначно «містові і світові», що вони бажають патріархального завершення Помісної Української Церкви! Відповідь ясна: ті, що інакше думають, замість того, щоб згідно із засадами народоправства здобути в явному і чесному змаганні перевагу для своєї концепції, внутрі свої спільноті, «ідуть до варяг» скрито, щоб тільки «доставити на своїм», нехотучи волею величності більшості.

Подібні приклади можна б навести і з нашої політики. Правда, у нас це і досі та все ще тільки дебатється справа остаточного створення одного і репрезентативного для всіх політичного центру, який мав би всі повноваження репрезентувати назовні українську визвольну концепцію і політику, але і створення Світового Конгресу Вільних Українців ця справа повинна бути впроваджена, калі мова про репрезентацію нашого громадського сектора. Тим часом, навіть цей громадський сектор, репрезентований Президією і Секретаріатом СКВУ, «не в один гук тягне» навіть у своїх зовнішніх виступах, як це в деякій мірі показалося у випадку оцінки участі ЗСА і Канади в Європейській Конференції Безпеки і Співробітництва в Гельсінках.

Торгівля з Кубою

В кінці минулого тижня Уряд ЗСА змінив свою заборону на експорт продуктів до Куби закордонним філіям американських корпорацій. Таким чином, Вашингтон формально полегшив своє ембарго, встановлене 12 років тому.

На перший погляд може здаватися, що це рішення Вашингтону зовсім протилежне до дотеперішньої політики ЗСА щодо Куби. Але в дійсності воно тільки офіційно затвердило існуючу вже ситуацію, бо деякі закордонні філії американських фірм вже протягом кількох років продають свої товари Кубі. Наприклад, ще в 1974-му році Державний департамент дозволив філіям американських автомобільних корпорацій в Аргентині продавати свої продукти Гавані, а також філії різних американських фірм в Канаді вже довший час експортують свої товари до Куби. Отже, минулого тижня Вашингтон тільки офіційно погодився на вже існуючу практику і поширив право на торгівлю з Кубою на всі закордонні філії американських корпорацій.

Як вказують коментатори, це рішення має на меті задовольнити вимоги союзників ЗСА в Західній Півкулі, які закликали Вашингтон, що своєю заборобою Америка виходить в їхні внутрішні справи. Це рішення не представляє собою старання Білого Дому піддатися Гавані. Підкреслює це недвозначно речник Державного департаменту, заявляючи, що ембарго на безпосередню торгівлю між ЗСА та Кубою дала залящавість в силі. Інший речник Уряду сказав, що постанову Вашингтону базована на мультимісечному рішенні Організації Американських Держав (ОАД) зняти політичні і економічні санкції проти Куби, встановлені цією організацією в 1964-му році, і дозволити кожній державі-членові самостійно відповідати за зв'язки з Гаваною. Він додав, що було б нелогічним, щоб Америка, яка на цій конференції ОАД голосувала за зняттям цих санкцій, тепер продовжувала забороняти країнам, в яких є філії американських компаній, торгувати з Кубою.

Було б дивно, якби делегація ЗСА на останній конференції ОАД не була делегувала за зняттям цих санкцій. Але, коли вже так сталося, то тепер Вашингтон не повинен збільшувати тієї своєї помилки старанням встановити «нормальні відносини» з Гаваною, яка залишилася агентом рабовласницького комунізму в Західній Півкулі та мимом всім «делантієм» продовжувати підірвати комуністичну роботу на цьому обширі. Одна справа зняття заборони на експорт продуктів до Куби закордонним філіям американських корпорацій, а ціла інша справа — відновлення безпосередніх дипломатичних і торговельних зв'язків з Гаваною.

Америка повинна продовжувати свій економічний і політичний бойкот Гавани, аж поки комуністичний уряд цієї країни дійсно не змінить своєї політики супроти ЗСА. Нещи фразан Кастра не можуть стати підставою на відновлення нормальних зв'язків.

ФРАНЦІЯ МІЖ ВІДПРУЖЕННЯМ І ЗАГРОЗОЮ

Париж (Т. Дж.). — В українських очах вгадати, а в очах українців не американському континенті зокрема. — Франція мала (колись заслужено) і не тільки тер мав марку нації проросійської, чи навіть русофільської, та проросовської, чи навіть совєтофільської. Але не є добре жити й думати шабльонами, заміняючи оці на дійсність і її міняючість. А ми твердимо, що у Франції заклали великі зміни у її відношенні до СССР.

Авжеж, французька дипломатія і далі пишався тим, що її уважають «чемпіоном відпругення», але від чого до совєтофільства — далеко. Зокрема далеко тепер.

Довго після війни у Франції було дуже живе фальшиве почуття, що Росія — слава сила, яка може тримати в шахи Німеччину, що програмом одного єдиного трикутника цієї країні «тілі» крові, послабила й так, що вона мусіла не лише деколонізувати свою імперію, але й навіть забирати понад мільйон єдинокровних земляків із Альжирю, змотати аудки в південно-східній Азії, признатися, що виникає по виграній останній війні завдяки плявові Маршала, погодитися (я не чи не найбільш чітко для французької еліти) на перемир'я з Голландією де Голля умів створювати окрему діалектику. Він чого, боку бачив Франція, як найпершого репрезентанта Заходу на господарському й політичному ринках СССР. Навіть у Києві змів піднести оклик: «Нехай живе Росія», а з другого — ставити армію, — як основне завдання після деколонізації, бути на сторожі проти Сходу. Ця його «діалектика» з одного боку так причинилась до упорядкування поняття, але з другого — продовжувала замишання в умах і трагічне непорозуміння. Ще за де Голля годі було собі узяти популярність книг, що розповідали правду про СССР, годі було бачити такого ж роду фільм у порядному кінні театрі.

Сьогодні твори Солженіцина у французькому перекладі оселяють масові тиражі й стоять на першому місці у всіх книгарнях, навіть у пунктах масового продажу, навіть у вітринах «червоної смуги» робітничих підприємств Парижу. «Архієпископ ГУЛАГ» читають справді масово, навіть традиційні аматори кримінальних романів чи аматори «роже-

вих повістей». І не лише читають, а й дискутують, а в своїх дискусіях не ставлять над сумнів поданих автором фактів. І саме тут, на рівні пересічного читача, зайшла найповажніша зміна.

Але і в еліті зайшли зміни. Осві традиційно апологітичній біології заклали Комітет оборони Л. Нлоцца. Орган реформаторів, дуже поширених і гакі найповажніший тижневик «Експрес», що колись роками бився за соціалізм під проводом Ж.-Ж. Серван-Шребера, сьогодні містить інтерв'ю із колишнім аеноанженієм М. Дебре, в якому мова про бран рівноваги між Заходом і Сходом.

Коментуючі ввелиди конферції в Гельсінках, той же «Експрес» містить окреме інтерв'ю з промови А. Солженіцина, в якому що конференція названо «похороном єдинокровної Європи». С. Цзар при цій нагоді пригадав договір між Чемберленом і Гітлером. А Жан-Франсуа Ревель, у передолі, наводить вислови Солженіцина й Сахарова та твердить, що Захід не має нішого виходу як підписати гельсінський протокол. Як ми далеко від тих часів, коли Ж.-Ж. Серван-Шребер писав, що СССР такій докляк Америці! Залишається хіба пригадати, що той же Серван-Шребер при кожній нагоді говорить, що теремога літвиці у Франції була б катастрофою. Не забуваймо також, що і в Женеві, й у Гельсінках французька делегація (я й сам Жан-Франсуа Ревель) займала дуже холодне становище.

Звідки ця зміна? Ця зміна має багато причин. В обличчя загальної і власної деколонізації зникла причина для Франції підтримувати російське імперіо. Тут говорить, так би мовити, «класова свідомість» коли Франція, Англія, Португалія, Голландія були імперіями, московська імперія не може бути союзником, а тільки небезпечкою. Коли мисли повністю ресанціменту до Німеччини й європейська спільнота виявила себе такі доволі реальною, а в кожному разі визначила шлях у майбутнє, московське опудало для Німеччини перестало бути потрібним, а стало реальною загрозою для всієї Європи, зокрема ж для Франції, бож яно, що панцерний вал дивізій Варшавського пaktu не затримався на Німеччині. Його може стримати тільки американська «атомова парасола».

Слабкість замідиного бльоку виключає політичну силу. Осві Греція і сама ж така Франція можуть вступити з Атлантичного союзу. Тут реччина одного дня може перебраті контролю амери (Закінчення на ст. 5-й).

ПОТРЕБА ОРГАНІЗОВАНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

У сьогоднішню добу, коли питання рівноправності жінок і забезпечення їй рівноправного місця в усіх ділянках життя модерного суспільства висуваються на передове місце поруч інших певних проблем сучасного людства, українська жінка мусить усвідомити собі, що її гучні не можуть, проходять «лов неї», але що вона мусить включитися в них активно й здобути собі належне місце не лише у власному громадянстві, але й у світі. Цього не здобудеться інерцією, байдужістю чи одином, але активністю, бойовістю і переконаністю, організованістю.

Проблема акція сучасного світу вимагає, щоб кожна українська жінка знайшла в якійсь організації, зокрема в жіночій, а передусім у Союзі Українок Америки, який є єдиною громадською організацією, що безперерійно існує, працює, а й сама не єб самодіяльно, але діє для отреб'я всього нашого суспільства.

СУА, не залежна жіноча організація, що зберігає свою структуру, вона апологічна, шпартійна, без різниці регіонального, віросповідного і класового порядку, має шукати шляхи на «стару» й «нову» еміграцію, на «старо-королівних» і «дур роженних». За словами Наталі Забіли гаслом СУА стало: «Лакаво просимо в наш дім, він дозодоби нам усім...» — у лаві СУА знайдуть місце всі жінки Соборної України.

Приналежність до СУА не перешкоджає його членам належати до інших товариств, організацій, установ. Він дає змогу задоволювати всі найважливіші потреби й зацікавлення, яких прагне українська жінка, він дає їй змогу українській жінці активно й творчо проявляти себе в національно-громадському житті, зокрема в спеціальних ділянках жіночої індивідуальності.

Статистика показує, що майже сто тисяч жінок неохочені організації, а на 244 українські скучення у ЗСА тільки 65 мають клітинки СУА. У балансі флюктууючій, двигати і волю, керується віком жінок і їх спільними зацікавленнями, як спільними їх.

Кожна організація підлягає тим самим біологічним законам, що й життя організму, одиної. Щоб існувати, вона мусить проходити процес доповнення своєю кров'ю, регенерації, росту й кришання клітин. Цей процес мусить бути безперерійним, і тому кампанія за здобуття членства не обмежується часом до кількох днів, тижнів, чи 1-2 уларних місяців. Проте бувають деякі моменти, що підселяють організаційну акцію й поважають процес організування нового членства й їх треба використати для повне-

багато, натрапляємо зразу ж на стилістичну і лексичну невправильність. Осві так слово «Архум» автори словника пояснюють: «Шматок якого має зв'язки лише старшого наукового працівника, бо залишався був на окупованій німцями території і за це відзначений 10 років у концтаборі». Редагований ним фразеологічний словник І. Виргана і М. Пилинської друкувався у харківському місячнику «Прапор» довгими роками до кількох сторінок, і Інститут Мовознавства відмовився його фірмувати. Окремому книжкою він і досі не вийшов. Потребу видати його слухав висував в одній із своїх статей проф. В. Чапленко.

Фактично новий словник Інституту Мовознавства ім. Потебні є зламаччо-нормативним. Досягається це добою лексикон для його рестру, поданням усталених граматичних форм та наголосів рестрорних слів відповідно до норм сучасного соціального правопису, стилістичного характеру слів і визначенням сфери їх уживання, показом тих значень і відтінків значень, які слова мають в літературній мові, ілюстраціями уживання слів в побудованих реченнях.

Переглядаючи реєстр слів на «А», а як відомо, в українській народній мові їх не-

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Тридцять років тому (16-го червня 1945 р.) доведено до експлозійної першу атомову бомбу під гарячим небом Аламогордо в Нью Мехіко. Ця експлозія започаткувала новий розділ в історії людства, в якому людство вдалося перший раз визволити з надр матерії заховану в ній потужну енергію, в тисячу разів більшою за енергію пороху та динаміту.

Атомова енергія, наче новонароджена дитина, прийшла на світ не з плачем, а з апокаліптичним грохотом, потужним тиском та прибоєм радіоактивних променів і теплової енергії, що впродовж кількох секунд перетворила сталеву явку, з якої скінцено атомову бомбу, в пару заліза; а її отруйні промені зміли з оциду землі, в промірі однієї милі, всі проливи органічного життя.

Ті, що стежили за вибухом атомової бомби з відстані 20 миль, почули наперед несамолюбий грохот, немов би цілий світ «валівся», а потім побачили білу мряко-вину в формі велетенського гриба, що вилізав в небо 40,000 стій заввишки.

Три тижні пізніше військове командування ЗСА, які проводили нещадну війну з Японією, скинуло таку саму бомбу на місто Гірошіму, що знищила за одну мить половину населення цього величю міста. Три дні пізніше скинуто ще одну бомбу на місто Нагасаки з подібним до попереднього ефектом.

Тільки тоді жінка матиме почуття повноцінності ст. й змогу проявити себе повністю. Це також терапевтично-превентивний засіб збереження емоційного балансу, який може захитати монотонною домашньо-родиною, чи заробітково-професійною життям. Врешті не останню роль грають такі спонуки, як виховання дітей в національному дусі, збереження й рідної мови, плебанія і передавання традицій, несення допомоги потребуючим, обора переслідуваних, ширення правди про Україну.

Якщо б у цьому ювілейному часі бодай частинно вдалося здійснити ці задуми, українське організоване жіноцтво гідно відзначило б історичні дати, якими такій багатий біжучий і наступний рік.

переконати, що жінка не може обмежитися тільки домашньо-господарською й родиновою ролюю дружини матері та професійно-заробітковою працею, але, що перед нею стоять широкі обрії громадського життя з пребегатим вахлярем різних зацікавлень.

Тільки тоді жінка матиме почуття повноцінності ст. й змогу проявити себе повністю. Це також терапевтично-превентивний засіб збереження емоційного балансу, який може захитати монотонною домашньо-родиною, чи заробітково-професійною життям. Врешті не останню роль грають такі спонуки, як виховання дітей в національному дусі, збереження й рідної мови, плебанія і передавання традицій, несення допомоги потребуючим, обора переслідуваних, ширення правди про Україну.

Якщо б у цьому ювілейному часі бодай частинно вдалося здійснити ці задуми, українське організоване жіноцтво гідно відзначило б історичні дати, якими такій багатий біжучий і наступний рік.

В. Давиденко ПРО ДВА СЛОВНИКИ

Упорядники словника похваляються, що вони використали всі дотепер видані українські словники, навіть 20-их років, але, крім того, черпали слова і вирази з газет і журналів. Про мову совєтської преси не приходиться й говорити, бо газетарі, перекладаючи, наприклад, новинки з ТАССУ, щоб «не впасти в бруд», залишають у перекладах російські слова, українські відповідники яких своїм звучанням дуже відбігають від російської мови. Навіть академічний, так званий «сірий» словник їх не зобов'язує. А в газетках більшість статей перекладають українською мовою літературні редактори другої категорії, бо першої категорії працюють по видавництвах.

Прочитавши фактом є відсутність у складі редакційної колеції Миколи Наконечного, найважливішого тепер на Україні мовознавця, що має зв'язки лише старшого наукового працівника, бо залишався був на окупованій німцями території і за це відзначений 10 років у концтаборі. Редагований ним фразеологічний словник І. Виргана і М. Пилинської друкувався у харківському місячнику «Прапор» довгими роками до кількох сторінок, і Інститут Мовознавства відмовився його фірмувати. Окремому книжкою він і досі не вийшов. Потребу видати його слухав висував в одній із своїх статей проф. В. Чапленко.

(Продовження буде)

Літні табори на оселі СУМА в Барабу, Віскансін

Сілка Української Молоді в Чикаго, середок ім. Миколи Павлишкова, який одібною д-р Павло Надзіжнич — це одна із найрухливіших та енергійних молодіжних організацій нашої метрополі. Її діяльність це не тільки муравина праця по клітинках в Осередку, але вона є також власником прекрасної оселі, на якій щороку протягом майже двох із половиною місяців відбуваються вишкільні, виховно-виховні та щорічні та щорічно знову спортивні табори.

Оселя СУМА лежить у степі Віскансін і віддалена від Чикаго 175 миль. Її положення є догідне тим, що вона може і користуються Осередку СУМА із Мільвої, Мінеаполісу, Арізоною а навіть з далекого Лос Анджелесу. Гористий, 145 акровий терен покритий мішаними лісними деревами із невеличкими деревами із невеличкими полями, нагадує наше Підкарпаття. Тому й не диво, що багато із батьків суміжців називає цей куток землі „клятиком України“.

Сама оселя є віддалена на 8 миль від гарного, чистої містечка Барабу, мешканців якого є здебільша німецького походження.

За оселю, під цю пору, відомі спеціальна управа, організована енергійним п. Іваном Мансвичком який в попередніх роках був „правою“ рукою тодішнього управителя Дмитра Вагря, з яким то спільно, при співпраці ідейних людей, яких було і є так багато, що годі навіть всіх перерахувати довели до цього, що оселя СУМА належить до найкращих осель, які взагалі мають наші молоді організації на терені ЗСА та Канади. Коли наближається до оселі то здалека побачите на одному із „вершин“ великий залізний хрест який прилучає сонця блискуче немале золото. Докрутив хрест, росте лан вівса, над яким звиваються птахи і співом додають чару цій околиці. Цей хрест — це вже ознака, що знаходитесь на терені, де господарини є українці, бож це патомне тільки нам, розсіяним в далекій чужині, які не забули про той хрест як наші батьки в Україні ставили серед ланів збіжжя при перехресних доміг з нагоди певних, історичних хвилях а першу чергу з нагоди знесення панщини. Так і тут на суміській оселі в Барабу поставлено хрест на честь 500 українців — героїв, які загинули у Кінгрі під московськими танками.

Від до оселі прикрашають дві дерев'яні брами, щоб в ролі гуцульського сходу. Одна із них провадить на оселю, а друга до суміського, модерного, включно із околдовжуваним мотелем.

Посеред оселі є великий басейн, як кажуть другий величний у степі Віскансін.

На його, сільного кольору діти, молоді суміжці вималювали велику суміську ескадру у золотій барві. Басейн — це місце за яке молоді та старші не проміняють б за найкраще озеро. Між басейном та мотелем є дві „великі“ модерні тенісові площі а тобч як такі самі для відвідувачів, де молоді, що таборують, відбуває свої спортивні гри та змагання.

Недалеко цих площі і басейну стоїть колишня „фармерська шота“ яку називають мотелем „Маричка“. Вона в цілому відновлена, із бальконом довкола, всередині із паркетовою підлогою, яка під цю пору служить цілому таборі на місце проб хору, танців, а в час дощової погоди на гутірці та дозвілля юнацтва. У цій залі батьки, що відвідують своїх малюк таборів, можуть за дешево ціну переночувати.

Вяжу, під цією заллю, місцевість таборова кухня із мистецьким устаткуванням, охолодження, в якій невтомні матері молодих таборів, без слова нарікань, приготують їжу не тільки таборів, але й численним гостям, що перебувають на оселі або в відвіданні.

На щорічних таборах дуже багато пань пожертвувало свої заощадження, щоб працювати в таборній кухні, а одна з них — Марія Малахаська, рідилася працювати у кухні повних два місяці, щоб не було „перебоїв“ у таборному харчуванні.

Подаль від „Марички“ стоїть „бронзовий“ дім. Назва від кольору його стін. Дім цей, де колишня фармерська жата, повністю відновлена, перебудована, в якій має приміщення адміністрація оселі, таборний шпиталік, та в якому є спальні для пань, що працюють у кухні.

Далі, на одному із численних верхів, серед лісу стоїть великий, мураваний будинок із десяти великими кімнатами, в якому перебувають таборні до 13-го року життя. Старші таборники тут спати не хочуть. Вони щороку відбувають свої табори під великими шатрами, на одній із численних полях оселі. Поруч цього дому є модерні лазнички із душем. Одна із кімнат призначена для командантки табору та їхньої канцелярії. Команда таборів перебуває разом із таборняками — це ж бо велика відповідальність, яку перебирають вони від батьків над їхніми дітьми на час таборування.

А ще далі, на склоні одної із гір, батьки суміжців мурували скромний пам'ятник-плиту в честь всіх тих, що віддали своє життя в обороні Ватківщини. Місце це гарно обведене залізною огорожею, де цитують квіти. У підніжжю цього пам'ятника суміська молоді відбуває свої раніші та вечірні апелі, де таборники молять Всевипного слова пісні-молитви „Боже, зійми з нас кайдани, не дай загинути в армі“.

Коли мова про оселю, то слід згадати, що тому два роки поставлено гарний гараж, в якому містяться всі господарські машини та приладдя, а при ньому дві великі кімнати призначені на нічліг для батьків.

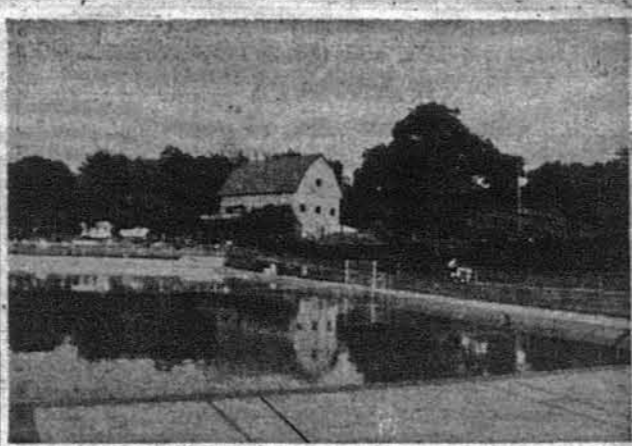
Через цілу оселю в'ється гарна, асфальтова доріжка прикрашена ялинками, які подарував для нашої оселі наш жертвенний добродій Сентішак Микола, що веде фірму „Гербаріум“. Вдовж доріжки цвітуть квіти, про які запоміливо дбають наші суміжці та їхні матері.

Сама оселя це — витвір праці жертвенних та ідейних людей, які такі численні, що їх годі перерахувати. Але гадаємо, що коли згадаєш таких як Теодор Григоряк, Теодор Пилипчук, Зенон Мандибул, Захар Коліодій, Дмитро Заболотний, Михайло Дерех, Дмитро Новошицький, Іван Павлик, Юрій Верещак — то це буде тільки крихітка дяки за їхню лянну працю, яку вони виклали у розбудову цієї оселі. Вони, та численні батьки які протягом існування нашої оселі виклали так багато безкоштовної праці довели до того, що наша оселя це Союзівка на заході.

Цього року, на весь сезон, працю господаря виконує Василь Дувірак, який разом із дружиною якийсьразе вив'язується із своїх обов'язків, а також багато із наших молодих суміжців, які відбули вже свої табори або які приїхали відпочити і перебувають під шатрами, на одній до цього призначеній полях, і допомагають у різних працях на оселі. Це являє з запорукою, що „завтра“ буде кому перебрати відповідальність за оселю від батьків.

Цього року відбувся вже на цій оселі вишкільний табір, який мав назву „Білогорща 75“ і в якому взяло участь 60 юнаків та юначок та члени команди до якої входили: д-р Богдан Стебельський із Канади, невтомний виховник суміської молоді, мгр Осепа Рожко із Бельгії, секретар головної Управи СУМА, інж. Степан Голяш та впарі з ними енергійний студент Тарас Дрозд як командант, Верещак Ярослав, який був обраним табору юнаків і мгр Оксана Ференц, як обрана юначок. Оксана Ференц виклала дуже багато праці у вивченні пісень і табір співав як-професійний хор. Вона своєю умішкою „змушувала“ співати всіх і її точки на суміській ватрі виходили все найкращими. Писарем цього табору, який щодня випускав денні накази, та який вів таборове надсвітлення був Богдан Волнар.

Табір відбув довший ви-

Оселя СУМА в Барабу, Віск. На фото — вид на „Маричку“ та басейн.

марши до Дейвіле Лейк (біля 15 миль в одну сторону) що мав бути заправою до їхньої праці як будучих виховників та вихованців серед юнацтва СУМАГ д-р Богдан Стебельський, мгр Осепа Рожка, мгр Оксана Ференц та інж. Степан Голяш, всі вони як виховники, доклали багато зусиль, щоб наше юнацтво на цьому таборі набрало якнайбільше знання потрібного йому у праці у суміських клітинках на місцях сталого побуту. Табір був як одна родина і не дивлячись, що коли прощали д-ра Стебельського та коли прийшлося і самим покидати табір то в багатьох учасників були сльози в очах.

Після Вишкільного табору розпочався на цій же оселі трижтневий виховно-виховний табір для старших та молодших юначок. Носив він назву ім. Кінгрі. Всіх учасників було 96, та команда, до складу якої входили мгр Марійка Гаврилок, яка сама відбувала суміську заправу у Нью Йорку, Ольга командантка табору, Ольга Бреславець із Мінеаполісу, як виховниця табору, Осепа Рожка, єдиний чоловік на дівочому таборі, як виховник. Він не тільки часті відвідував табори, але й давав телефонічні поради, а також доставляв безкоштовно багато ліків. За цей його труд суміська молоді кличе його „наш пан доктор“.

Дівочий табір пройшов з великим успіхом. Сама командантка своєю повеселюю з'єднала собі симпатії таборничок та батьків і це було запорукою успіху. Багато праці виклали виховники, які при кожній нагоді чи то при ватрі, чи прогулячці впоєвали в юначок любов до Ватківщини, якої ніколи не бачили, а чули про неї лише від батьків чи учителів в українських школах. Вірили, що їхні намагання не будуть даремні і, що вони хоча сьогодні ще дуже молоді, не забудуть тих всіх гуртків по таборах і підуть слідами своїх виховників.

Всіма тими таборами займається та відповідає Таборова комісія, що складається із представників всіх осередків СУМА Чикаго і околиці. Її головою цього року є Мірон Куляк. Комісія тісно співпрацює із Ватківським комітетом при осередку СУМА ім. М. Павлишкова який цього року очолює Павло Дзвіник. Завданням цього Комітету це прохарчування таборів та оселі. З призначенням мусимо сказати, що всі вони вив'язались із свого завдання якнайкраще.

На щорічних таборах у Барабу були суміжці не тільки із Чикаго та околиці. Учасниками були суміжці із Детройту, Клівленду, Мінеаполісу, Мільвоки, та далекої Арізоно.

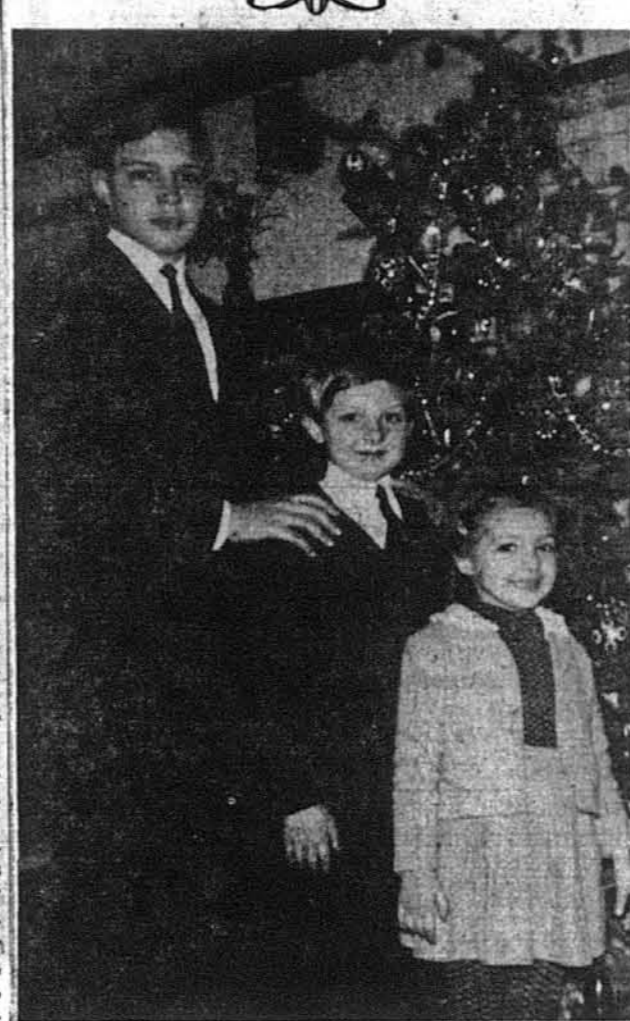
Цього року як і у минулих роках нашу оселю відвідувало багато гостей із далеких закутків ЗСА і Канади. Між ними були п-во Потапенки із Детройту які рідильні залишилися на оселі п'ять тижнів. Маєстро Потапенко так захопився нашою оселлю, що називав її Швайцарією. Були також гості із

Лев Боднар

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Національного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСОУ має вітальну вагіть, а для самої молоді, так і для УНСОУ та всієї нашої української громади на пінічю - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї ваги і важливості, „Свобода“ публікує в цій кампанії фотознімки новопризначених молодих членів УНСОУ, які — очевидно — ці фотознімки нам надіслали.

Григорій Буняк (21 років), Борис Буняк (15 років) та Христіна Буняк (12 років), діти Наталії і Петра Буняків, нові члени 459-го Відділу УНСОУ в Ньюарку, Н. Дж.

Від Винниченківської комісії УВАН

Упорядковуючи друковану літературну спадщину В. Винниченка, Комісія встановила, що, на жаль, серед великої збірки рідкісних видань творів В. Винниченка різними мовами світу, серед повної збірки його друкованих творів українською мовою, бракує окремих творів. Насамперед, немає повного комплексу 23-томового видання РУХу чи Книгоспівки, що вийшло у Харкові 1926-1931 рр.

У цьому комплексі бракує:

- 1) В. Винниченка. Твори. Том 10, в-во РУХ або Книгоспілка, 1926. Зміст: „Великий Молох“, „Мemento“.
- 2) В. Винниченка. Твори. Том 12, 1926, Харків. Зміст: „Врехня“, „Співочі товариства“.
- 3) В. Винниченка. Твори. Том 13, 1927, Харків. Зміст: „Чорна Пантера і Білий Ведмідь“, „Натусь“, „Дочка жандарма“.
- 4) В. Винниченка. Твори. Том 14, 1927, Харків. Зміст: „Молода кров“, „Пригвожденні“.
- 5) В. Винниченка. Твори. Том 15. Зміст: „Панна Маря“, „Грих“, „Закон“.
- 6) В. Винниченка. Твори. Том 17. В-во РУХ або Книгоспілка.
- 7) В. Винниченка. Твори. Твори. Том 18.

Окрім того Комісія пошукує за окремо виданими творами В. Винниченка. А саме: за п'єсами: „Співочі товариства“, „Момент“, „Молода кров“, „Прогвожденні“, „Грих“, „Хвостати“; за романами: „Рівновага“, „Посвій“.

Винниченківська комісія УВАН звертається до всіх українців, що мають, або знають в кого є, зазначені вище твори й укліно просить повідомити її про це. Про те чи інше придбання (оригіналу чи фотостату) цих творів Комісія особисто домовиться з кожним власником цих творів.

Комісія цікавлять всі ці твори В. Винниченка не тільки в українському оригіналі, але й у перекладах іншими мовами світу.

Разом з цим Комісія звертається до всіх українців, в родинному архіві яких є Винниченкові листи, або якісь інші матеріали які до оселі повинна це взяти до уваги, а це назва самої оселі. Два роки тому коли на одні з таборів був виховником д-р Дмитро Штогрин на тему назви оселі велась дискусія. Друг Дмитро так був захоплений цією оселлю, що на тлі однієї ватри написав навіть вірш і піддав думку щодо її назвати „Бескідям“.

Думаю, що кращою назвою не можна підшукати.

Лев Боднар

Дарія Фризук, доня Ірени і Петра Фризуків, нова членка 459-го Відділу УНСОУ в Ньюарку, Н. Дж.

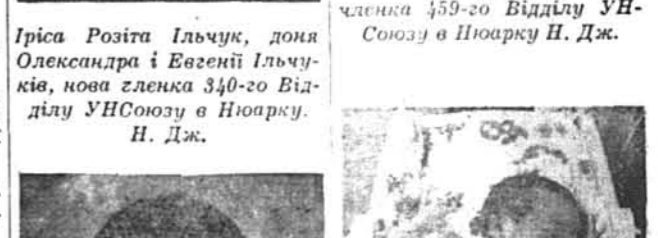
Христіфер Данило Ткачук, син Богдана і Оледи Ткачук, якого вивчили в члені 459-го Відділу УНСОУ в Ньюарку, Н. Дж. Бобура та дідуся Мар'ї та Анни Ткачуків.

Христіна Анна Маркіс, нова членка 268-го Відділу УНСОУ у Філадельфії. Своєю вітчучку Христіно вписали в глени пані Ольга Терлецька.

Богдан П. Міреліз, син Петра Міреліз, новий член 336-го Відділу УНСОУ в Клівленді, Огайо.

Ірина Розіта Ільчук, доня Олександра і Евеліни Ільчуків, нова членка 340-го Відділу УНСОУ в Ньюарку, Н. Дж.

Дарія Розіта Ільчук, доня Олександра і Евеліни Ільчуків, нова членка 340-го Відділу УНСОУ в Ньюарку, Н. Дж.

Фортепіанний рециталь студії проф. Зайчківської-Гаврилюк

В неділю 8-го червня в р. в музичній залі Святоволодимирської парафії у Пармі, Огайо, відбувся рециталь учнів Фортепіанної Студії проф. Ірини Зайчківської-Гаврилюк, яка уже кількітьнадцять років працює в музично-педагогічній діяльності на терені Клівленду.

Програма рециталу складалася із виступів 22-ох учнів, які виконали понад 28 сольових і ансамблевих творів.

Слухаючи виконання молодішої групи в першій частині й старшої завансованої групи в другій частині рециталу, слід відмітити дбайливу підготову й наполегливу працю юних виконавців, які виконували твори Моцарта, Баха, Шуберта, Діабеллі, Чайковського, Барвінського, Берковича, Лисенка і інших.

Гармонійно й ритмічно виконали дуети Тані й Галі Самохні, Каті й Тараса Феденків, Галі й Наді Палки, Лесі й Михаєса Данилю та Христі й Богдана Небезишів. Рівнож слід відмітити виступ Галі Палки. Програму завершував виступ Марії Перекропач, яка виконала „Баркаролу“ Лисенка та „Залоріанський марш“ Завадського. У її програмі не тільки музичність, але й правдивість та наполегливість.

Під кінець цієї імпрези рециталу, слід відмітити дбайливу підготову й наполегливу працю юних виконавців, які виконували твори Моцарта, Баха, Шуберта, Діабеллі, Чайковського, Бар-

Лев Боднар

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1975 Р.

ЗДОБУТІ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ

ЛІПЕНЬ 1975 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

У ЛІПЕНЬ 1975 Р.

Ч. Організатор Ч. Здобув. Вид. Ч. Організатор Ч. Здобув. Вид.

Округа АЛЕНТАВН

Округа ВАЛТИМОГ

Округа ВОСТОН

Округа ВОУФАЛО

Округа ЧИКАГО

Округа КВІБЕЛЕНД

Округа ДЕТРОЙТ

Округа ДЖЕРСІ СІТІ

Округа МІННЕАПОЛІС

Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)

Округа НЬОАРК

Округа НЬО ГЕЙВЕН

Округа НЬО ЙОРК

Округа НІАГАРА (Канада)

Округа МАСОНІК

Округа МІТТ АМБОН

Округа ФІЛАДЕЛФІЯ

Округа ПІТТСБУРГ

Округа РІЧМОНД

Округа СІНГАПОР

Округа СІНТ-ПЕТЕРСБУРГ

Округа СІНТ-ПІТЕРС

Округа СІНТ-ЧАРЛС

Округа СІНТ-ДЖОРДЖ

Округа СІНТ-ДЖОН

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

Округа СІНТ-ДЖОНС

161 А. Джула 4 4,000 11

264 В. Гуришкін 1 2,000 1

338 М. Кудяк 3 4,000 3

Разом: 18 \$ 25,500

Округа РОЧЕСТЕР

217 Т. Кубарич 3 2,500 22

367 В. Попович 2 3,000 7

437 М. Малинський 1 1,000 5

Разом: 6 \$ 6,500

Округа ШАМОНІН

7 Олена Слонік 1 2,000 2

98 І. Дудич 2 2,000 2

164 Т. Вутрей 1 500 9

242 О. Чабан 3 3,000 30

285 М. Кочубка 1 2,000 1

395 М. Гентош 3 5,000 13

Разом: 11 \$ 14,500

Округа СІРАКЮСІ-ЮТКА

38 С. Гонза 1 1,500 1

121 В. Кобко 4 12,000 1 АДЦ 31

271 І. Чопко 8 13,000 1 АДЦ 10

283 Е. Іванів 1 1,000 2

317 М. Велич 1 3,000 1

434 В. Запарняк 1 3,000 8

Разом: 16 \$ 32,500 2 АДЦ

Округа ТОРОНТО (Канада)

407 В. Дірок 2 3,000 12

418 Іванна Мельник 1 1,000 15

442 В. Дірок 1 1,000 13

460 Р. Горняк 2 3,000 8

469 К. Чорномаз 1 1,000 2

478 М. Ополько 1 5,000 5

Разом: 8 \$ 14,000

Округа ТРОН

57 М. Савків 2 4,000 6

191 Р. Колодій 2 2,500 12

264 В. Трубань 1 3,000 8

Разом: 5 \$ 9,500

Округа ВІЛКО БЕРІ

238 М. Скерпюк 1 1,000 2

Разом: 1 \$ 1,000

Округа БУНОАКЕТ

122 С. Василік 1 2,000 1

Разом: 1 \$ 2,000

Округа ІНГСОУАН

230 П. Лішак 3 18,000 1 АДЦ 10

Разом: 3 \$ 18,000 1 АДЦ

НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ

11 Ю. Сіпелій 1 1,000 1

257 П. Сидчук 2 3,000 5

380 С. Ковальчук 1 1,000 12

486 Я. Вішняк 3 7,000 6

Разом: 7 \$ 12,000

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ

ЛІПНЯ 1975 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Ч. Організатор Ч. Здобув. Вид. Ч. Організатор Ч. Здобув. Вид.

1 В. Дірок 440 40 24 В. Гавришак 356 13

2 І. Олександрів 153 32 25 Олександра 434 13

3 В. Орхивський 353 32 26 Дольницька 458 13

4 В. Кобиток 121 30 27 Д. Пидч 465 13

5 О. Чабан 242 30 28 Теєла Мороз 465 13

6 Р. Татарський 94 26 29 Олена Олек 22 12

7 В. Дірок 233 26 29 В. Сачко 53 12

8 М. Кішчак 240 23 30 В. Колодій 191 12

9 Т. Кубарич 217 22 31 О. Ярема 372 12

10 В. Зорич 432 21 32 Анна Гнатюк 37 11

11 Анна Гарас 47 29 33 М. Демчук 76 11

12 М. Семіш 379 18 34 І. Петручино 78 11

13 М. Турко 62 17 35 М. Вобченко 102 11

14 П. Головачук 276 16 36 А. Джула 161 11

15 С. Іванів 34 15 37 Галина Гавришак 170 11

16 В. Федорів 115 15 38 С. Островський 270 11

17 П. Вабич 115 15 39 С. Ковальчук 380 11

18 М. Гуришкін 155 14 40 М. Хомичук 5 10

19 Катерина Стецюк 25 14 41 І. Гуляйчук 147 10

20 О. Сидор 90 13 42 Степан Раш 171 10

21 А. Савіцький 158 13 43 В. Пальов 204 10

22 Юлія Гутлик 259 13 44 П. Лішак 230 10

23 М. Гентош 305 13 45 Я. Карпик 385 10

46 В. Шаран 407 10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ

ЛІПНЯ 1975 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Ч. Вид. Місцевість Здобув. Ч. Вид. Місцевість Здобув.

1 121 Ром, Н. П. 31 29 259 Чикаго, Іл. 13

2 242 Фрайфелд, Па. 30 30 305 Мадісон Сіті, Па. 13

3 94 Гамстер, Міч. 26 31 316 Рочестер, Н. Й. 13

4 153 Філадельфія, Па. 25 32 434 Торонто, Онт. 13

5 233 Лорейн, Огайо 24 33 442 Торонто, Онт. 13

6 249 Клівленд, Огайо 23 34 458 Гамільтон, Онт. 13

7 217 Рочестер, Н. Й. 22 35 465 Ламінгтон, Онт. 13

8 47 Велдзем, Па. 21 36 22 Чикаго, Іл. 12

9 23 Джерсі Сіті, Н. Дж. 37 37 37 Елізабет, Н. Дж. 12

10 379 Чикаго, Іл. 18 38 191 Трой, Н. Й. 12

11 42 Пассейк, Н. Дж. 17 39 372 Ілверфінглі, Н. Дж. 12

12 53 Піттсбург, Па. 17 40 380 Орландо, Флар. 12

13 63 Форт Сіті, Па. 17 41 407 Торонто, Онт. 12

14 216 Філадельфія, Па. 16 42 414 Ню Гейвен, Конн. 12

15 278 Ембридж, Па. 16 43 78 Майєрсвилл, Ога. 11

16 353 Ню Вронсвік, Н. Дж. 15 44 102 Клівленд, Ога. 11

17 34 Річмонд, Вірдж. 15 45 161 Ембридж, Па. 11

18 79 Ньюарк, Н. Дж. 15 46 170 Джерсі Сіті, Н. Дж. 11

19 83 Філадельфія, Па. 15 47 270 Джерсі Сіті, Н. Дж. 11

20 115 Кейтон, Огайо 15 48 5 Асторія, Н. Й. 11

21 155 Перт Амбой, Н. Дж. 15 49 171 Джерсі Сіті, Н. Дж. 10

22 418 Торонто, Онт. 15 50 204 Ню Йорк, Н. Й. 10

23 147 Аллентаун, Па. 14 51 239 Янгстаун, Огайо 10

24 158 Вруклін, Н. Й. 14 52 271 Елмвуд, Н. Й. 10

25 340 Ньюарк, Н. Дж. 14 53 385 Мінеаполіс, Мінн. 10

26 416 Гамільтон, Онт. 13 54 430 Філадельфія, Па. 10

27 8 Іонкерс, Н. Й. 13

28 90 Централія, Па. 13

ЗДОБУТІ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛІПЕНЬ 1975 Р.

Округа ПЕНСІЛЬВЕНІ

П. Округа Ч. Вид. Місцевість Придбано чл. Разом у 1975 р. Ч. (всього) Видів у липні членів на суму АДЦ

1 Філадельфія 38 20 149 \$ 327,500 8

2 Піттсбург 19 18 97 144,000 2

3 Шамонін 20 11 88 156,000 7

4 Аллентаун 12 4 41 107,000 10

5 Скрентон 9 3 3 7,000 2

6 Вільямс Берн 9 1 11 19,500 2

Разом: 107 54 389 \$ 771,000 27

Округа МЕРІЛЕНД

Безримо 9 4 29 \$ 90,000 9

Округа НЬО ЙОРК

1 Нью-Йорк 84 14 125 \$ 208,500 17

2 Сиракюз-Юткі 13 16 65 103,500 4

Рочестер 9 6 54 74,500 2

Радіомовлення про мистецтво в Денвері

У 1964 р. до Денверу приїхав Юрій Мошинський з Канади.

Монтреалю та ваявся за грудце діло, оформити себе мистцем в американському житті. Це йому, як також пізніше батьком - Володимиром та сестри Оксано, всім мистцям, вдалося здобути таке місце і стати незалежними в своєму творчому житті.

Весною 1971 р. Юрій Мошинський розпочав довгу серію тяжких лекцій про мистецтво. Вони мали великий успіх, бо витримали час і спити, і закінчили їх 28-го травня 1974 року. Всіх лекцій було 166; охопили вони всі можливі етапи шкільної та всі присвячено окремим країнам. Це був створений вимов радіоуніверситету для тисяч слухачів популярної денверської радіо-станції. Знайшлися також численні критики, а також заперки вороги, бо величезне радіомовлення від імені галерії родини Мошинських.

В одній із лекцій Ю. Мошинський зачепив питання, чому багато мистецтв галерій в Денвері перестали існувати, а чому деякі втрималися на протязі десяти літ, перебування автора лекції в Денвері; відповідь дуже виважена: „За п'ять літ перебування в Денвері багато галерій зачинило, а деякі переживали кризи все це існує, і виявилось, що зникли ті, які належали до виключно абстрактного мистецтва, а ті що держалися традиційного мистецтва зуміли втриматися”. І автор запитав: Який Денвер це дійсно ринок для іспити мистецтва, тоді це приводить до застанови.

Школа Українознавства — Рідна Школа у Ньюарку і Ірвінгтоні в шкільному році 1974-75

Минулий шкільний рік був в цілому успішний з декількох оглядів. В першу чергу тенденція падіння числа учнів суботнього навчання, що виразно була зазначена через кілька років, задержалася була частинно: 1 число учнів в 1973-74 році і 1974-75 році було більше — менш таке саме. Також школа випустила сімнадцять матуристів, які одержали були високі ступені й виказали велике, відносно беручи, знання. Тільки одна оцінка загального вислідку була достатня, а всі решта добрі, дуже добрі або відзначуючі. Важливо, що невіддільний конфлікт із цілоденною парафіяльною школою, у великій мірі завдяки парохам, о. Павлові Малюзі, був позитивно поладаний, так, що всієї групи і навчання з боку сестер і учительок цілоденної школи не повторилися. Позитивним явищем було те, що в квітні ц. р. інспектор Шкільної Ради УККА, проф. д-р Е. Федоренко, переїхав докладку візитацію школи і заявив повне задоволення із праці учителів і учнів на спільній зустрічі із учителями.

Навчання в школі почалося 7-го вересня м. р., традиційно Службою Вожою, а відповідно проповіді. Відтак переведено вийшли і розділено класи поміж учителями і роздано поділ роликів. Регулярне навчання почалося в суботу, 14-го вересня. В школі навчалося 12 священиць, учителів і двох священиць, а навчалося було 140 учнів з великою перевагою дівчат.

Учительський склад: першу класу навчала С. Боровак; другу — О. Ретька;

третю — М. Паславська; четверту — Т. Басняк і п'яту — О. Тарнавська. Далше, учителі навчали більше по предметам: Л. Колєнська — мова і література; Ю. Кисілевський — історія і географія; Л. Ткач — мова і література; О. Ліщинська — мова і література, а М. Чировський — керівник школи — культура й історія Української Церкви. Отець Павло Малюга і о. П. Підскальний навчали релігію. Навчання переводилося в двадцять класах: відомо нижчих і чотирьох вищих, і відбувалося протягом 32 субот.

Сумною подією в житті школи в минулому шкільно-

Виставка Кераміки
СЛАВН ГЕРУЛЯК
в ПРАЦІ при Церкві св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
в Гантері, Н. Й.
в СУБОТУ І НЕДІЛЮ, 30-го і 31-го СЕРПНЯ
і ПОНЕДІЛОК, 1-го ВЕРЕСНЯ, від год. 11-8 веч.

УКРАЇНЬКА ПРАВОСЛАВНА КАТЕДРА
СВ. ДИМИТРИЯ, КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.
запрошує сусідів Парафії й Українське Проміадство на
39-ий УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ
в неділю, 31-го серпня 1975 р.
Початок 2-го год. по пол.
в Українському Святодимитрієвському
Громадському Осередкові
681-691 Roosevelt Avenue, Carteret, N.J.
Мистецька програма о годині 3:30 по полудні.
ЗАБАВА в ОХОЛОДЖЕННІ ЗАЛІ — 5:00 год. веч.
Громада. Постий рада!
НАСТОЯТЕЛЬ, ПРИЧЕТ
І ЦЕРКОВНИЙ КОМПІТЕТ

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛ. ВОЯКІВ УПА
АМЕРИКИ І КАНАДИ
повідомляє, що
XI. ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД
Делегатів та Учасників УПА
— відбудеться —
в днях 30-31 серпня 1975 р.
в Рочестер, Н. Й.
UKRAINIAN WEST SIDE CLUB
1101 Norton Street, Rochester, N.Y. 14621
До участі в нашому З'їзді запрошуємо всіх
колишніх Вояків УПА.

БРІДЖОВА
ЛАНКА
при УОТ
ЧОРНОМОРЬСЬКА
СІЧ
повідомляє, що
II БРІДЖОВИЙ ТУРНІР
ЗА МІСТОЦТВО АМЕРИКИ-КАНАДИ
— відбудеться —
на Союзівці
в днях 25 і 26 жовтня 1975 р.
Подробиці пізніше.

ФРАНЦІЯ МІЖ ВІДПРУЖЕННЯМ

канських баз. Чи можна собі уявити, щоб Польща виступила з Варшавського пакту? Приклад Чехо-Словацьчини говорить багато усім. Тому Захід, а з ним і Франція, не можуть відмовитися від політичного співжиття і відпруги, але на одне й друге Франція вже не йде спільно, з вірою, а тільки зі справжньої чи уявної необхідності. І про це виразно говорять преса й на це живо реагує загал.

Та міжнародна політика не єдина причина цієї зміни настроїв. Інша причина — у внутрішній ситуації, де об'єднаня лівниці числом дуже близька до перемоги. Але традиційна лівність французького загалу це одне, а загроза змайоризуваня й диктатура пролетаріату — це зовсім інше. Цього Франція не хоче, а щоб не було непорозуміння і „випадкового випадку“, преса й взагалі громадська опінія дуже дискутує проблеми демократії та її інтерпретації. Тому такий розголос надано статті М. Зародова в „Правді“, де він говорить про те,

ОКРУЖНИЙ КОМПІТЕТ УНСОЮЗУ
Округи Лігай-Веллі
владштує-а нагоди випиування Піонерів
Українського Народного Союзу цієї Округи
БЕНКЕТ
який відбудеться
в неділю, 7-го вересня 1975 р.
в 3-ій год. по пол.
в ЗАЛІХ УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ
при 803 Н. Фронт вул. в Аллентаун, Па.
Після бенкету —
Забава з Танцями
при звуках оркестри „ЗОЛОТА УКРАЇНА“.
Квитки вступу — \$7.50. УПРАВА

Вшановано Архиспископа Марка

Церковний Комітет Української Православної Катедрі св. Димитрія в Картереті, Н. Дж. вшанував догідного настоятеля, Преосвященного Архиспископа Марка, 28-го травня ц. р. окремим прийняттям - обідом в його честь, щедро обдаровуючи його з нагоди 5-ої річниці спископського служіння Українській Православній Церкві в ЗСА і 43-ої річниці його настоятельства в церкві св. Димитрія. Андрій Геден, голова Церковного комітету, був господарем цього небуденного свята, а присутні члени Ради Тростів, які взяли участь разом із своїми дружинами, промовляючи, висловлювали подороження і побажання.

Так само, вшановано Архиспископа Марка 6-го липня ц. р. з нагоди 80-річчя його життя. Рівнож, відзначено і 5-ту річницю його висвяти у сан священика. Народився він на свято Різдва Івана Христителя, 7-го липня 1895 року, а висвятився у священика на свято Рівноапостольського Князя Київського Володимира, 28-го липня 1919 року.

Святкування дня народження і річницю висвяти організувала прот. Петро Мелех разом із своєю дружиною паніматкою Іреною, запрошуючи на нього всіх священиків і паніматок з найближчої околиці. З пошани як до Архиспископа Марка, так і до його помічника від 1-го серпня 1959 року о. Петра Мелеха, всі зобов'язання за це прийняття взяв на себе Катедральний Церковний комітет.

6-го липня ц. р. перед прийняттям в честь Архиспископа Марка, яке відбулося в Українському Громадському Осередкові св. Димитрія, протопревітери Артемій Селєпина і Теодор Форостій та митрофорний протоієрей Богдан Желєхівський відслужили в катедрі Молєбень за здоров'я Преосвященного Ювілята, з допомогою всіх учасників та хору. Поза Архиспископом Марком, як ювілятом і о. Петром Мелехом з паніматкою, як господарями, в прийнятті взяли участь: оо. Артемій Селєпина з паніматкою, Степан Білак з паніматкою, Павло Фалько з паніматкою, Теодор Форостій, Федот Шпаченко, Богдан Желєхівський з паніматкою, Михайло Земляченко з паніматкою, Євген Новицький з паніматкою, Йосип Крета з паніматкою і Іван Наконечний з паніматкою.

Священик Іван Гундик, теперішній Архиспископ Марко, прибув до Картерету в жовтні 1932 року, заставши тут лише дерев'яну церкву в напівготицькому стилі, побудовану в 1911 році, незакінчений дім для священика, як рівнож більше 18,000 дол. боргу, при чому більшість парафії були безробітними, бо в країні пакувала депресія. Проте, з Божою допомогою і прикладною співпрацею та важким трудом і щедрожертвенністю парафії, вже у 1936 році не тільки було сплачено увесь борг, але ще докуплено один акр землі, на якому в 1937 році побудовано залю і названо її Півлієюном.

Через декілька років, з ініціативи молодих парафій збудовано теперішній Український Громадський Осередок св. Димитрія коштом чверть мільйона доларів, який є прикрасою цього міста Картерету.

Пізніше докуплено ще 10 часток землі для паркування авт і це три доми. В наступних роках цілковито відновлено церкву, збудовано в ній новий іконостас, а завдяки впливові і закликам о. Мелеха, придбано нову прекрасну церковну утвар і декілька священицьких облачень.

У слові вдячності, його Преосвященство Архиспископ Марко заявив, що успіх і розбудова парафії завдячується також виданій праці о. Петра Мелеха, а зокрема добрій співпраці жертвених парафій, молоді і прицерковних організацій.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів і Знайомих, що 21-го серпня 1975 р. відійшла у Вічність, застерена Найсвятішими Таїнками, наша Найдорожча **ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ І СЕСТРА**
Б. Л. Ш.
СТЕФАНІЯ МАРТИНОВИЧ
з дому ГРИДИНСЬКА
ПАНАХИДА за спокій Душі — у вівторок, 26-го серпня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні De Voe, 136 W. Washington, Avenue, Washington, N.J.
ПЮХОРСН — в середу, 27-го серпня 1975 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Миколая в Great Meadows, N.J. Школа Святої П'ятурги аложеня Тліних Остапів на парафіальному цвинтарі.
Горем прибиті:
муж — ІВАН
донька — ОЛЬГА РАВЛЮК з мужем РОМАНОМ
внучка — ОКСАНА ПРУТНИК з мужем ТОМОЮ
сестра — ЮЛІЯ РАВНІК
і брат — СТЕФАН КРУТІН в Україні
Влізла і дальша Родина в Америці й за океаном

Рідних, Приятелів, Знайомих та всього Громадства подіємо боліче смутку вістку, що в четвер, 7-го серпня 1975 р. у Morristown Memorial Hospital, Morristown, N.J., непадійно, відійшов від нас на 75 р. трудолобного життя наш Найдорожчий і Незабутній **ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ**
св. ш. д-р мед.
ЕДВАРД МИХАЙЛЕНКО
ПАНАХИДА була відслужена у вівторок, 6-го серпня ц. р. в похоронному домі Lutwyn and Lutwyn, Irvington, N.J.
ПЮХОРСНІ ОВР'ЯДІ відбулися в суботу, 9-го серпня 1975 р. в українській православної церкві св. Андрія в С. Баялд Брукс, Н. Дж., опісля Тіло Покіного похоронено на тому ж цвинтарі.
Залишені в глибокому смутку:
дружина — ОСЕНІА
доньки: ІЛІНА МОКАРІН в чоловіком АРЕПА КОЛОДІН в рідному МАТРА ЛІСКО в рідному
сина: ЕДВАРД з рідного
ЕВГЕН
братова — МАТЕРІЯНА
братанки: д-р мед. АГНОЛЬД з рідного д-р мед. ГЕРВЕРТ з рідного
влізла та дальша Родина в Америці й України

ТІЛЬКИ
ВІДКЛАДАНИ
СІР ДОБРИЙ,
КАЖЕ
УКРАЇНСЬКА
ПРИПОВІДКА.
НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ
ЖИТТЬОВОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СВОГО І СВОІХ
РІДНИХ
НА ДРУГИЙ РІК.
ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ
РАЗОМ ІЗ НИМИ
ШЕ В ЦЬМ РОЦІ,
ОЧЕВИДНО,
В УКРАЇНСЬКІМ

Сто сторінок інформації про боротьбу України й інших поневолених народів

Подвійне число „АВН-Кореспонденці“ (з уваги на вадації в друкарні) приносить багатогранний і багатоглибкий матеріал. Обкладинка — це картина з відкриття в квітні міжнародної конференції Світової Антибільшовицької Ліги (ВАКЛ) в Ріо де Жанейро, а остання — це 4 світлин з демонстрацій у Лондоні і кінцем березня проти кагебіста А. Шелєпина, що дав наказ вбити сл. п. Степана Бандеру.

Змістом цього числа є: „Світова ситуація і українська зовнішня політика“, „Московський спосіб „відпруги“ на Півночі“, інформативні матеріали про перенесення Лудянєнка до Божєвільни, про зустріч конгресмена Дадда з дружиною проф. Пліоца, якого більшовицька влада замучув в Божєвільні, про переслідування в Одесі, про алочиний засуд Оксана Попович, інтерв'ю литовського борця за свободу Вацлава Севрука, про політику нищення церков, найновіші дані про переслідування Валентина Мороза, „Заклик українських політичних в'язнів“, стаття колишнього в'язня Анатоля Радигана, ціла низка вісток з поза залізної заслонки, статті про ситуацію в Білорусії, Хорватії, Мадярщині, світ з конференції ВАКЛ в Ріо (квітень 1975), кінцевий комунікат цієї конференції враз з постановами в українській справі та інших поневолених народів, витяги з промов на цій конференції українських делегатів, заклик естонців з констаборів до ОН, статті, посмертні згадки, присвячені кард. Мідсєнті, Чіанг Кай-шекові, ген. Томасові Лейноні, Марусі Полоз, звіт з конгресу Американських Приятелів АВН, стаття про комуністичну діяльність у Бразилії, і частинне продовження магістерської працодовження праці Аніа Гоманішши про Туркєстан.

Це подвійне число ілюстроване великою кількістю знімків з демонстрацій з різних країн світу; а обороні Валентина Мороза, проти Шелєпина, з конференції ВАКЛ, тих, що відійшли — кард. Мідсєнті, Чіанг Кай-шека, Марусі Полоз, д-ра Нєстога Проїчка (в річницю см ртц), ген. Т. Лейна, з головіки румунів з конгресу АП АВН в Нью-Йорку. Дві рецензії: „Револьуція правих“, „Що сталося насправді в В'єтнамі“ і оголошення творів Валентина Мороза — закінчують це широко zakresне своїм змістом число АВН - Кореспонденці за травень - серпень 1975.

Поручаємо нашим читачам придбати його і передати не-українцям, щоб у той спосіб посилити нашу інформацію про боротьбу нашого нескореного народу, а також і самому поширити своє знання про боротьбу наших союзників за їхню самостійність.

Пресове Бюро АВН

Дорогі Батьки! Чи Ви вже записали свою дитину до народної Української Школи св. Юра, чи Академії св. Юра в Нью Йорку. Зробіть це негайно. Українська школа це запораука для наших дітей. Телефонуйте в цій справі до Парохії св. Юра на 7-ій вулиці в Нью Йорку. Тел.: (212) 674-1615

ПОДВОЛИСЯ ІННІ І ПОДВОЛИСЯ ВАШІ ЗАРОВНІ ЧАС ВАМ ПОДВОІТИ СВОЄ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ з УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

Нема то як на Союзівці!

Осели Українського Народного Союзу

в Бетскільських горах біля міста КЕРТОНСОН, Н. Я.

БОЖИНО П'ЯТНИЦІ ЗАБАВА з танцями при звуках оркестри СОЮЗІВКИ — акордеоніст А. ХУДОЛІН — співає ОКСАНА БОРНИЧ

ВЕЛИКИЙ ВІКЕНД „ДНЯ ПРАЦІ“

Субота, 30-го серпня 1975 р.

РЕНАТА БАБАК — меццо-сопрано — при фортепіано — ТОМА ГРИНЬКІВ ЗАБАВА — 2 оркестри „ТЕМПО“ і „РУШНИЧОК“

Неділя, 31-го серпня 1975 р.

ВОКАЛЬНО-ТАНЦОВАЛЬНІ АНСАМБЛІ СОЮЗІВКИ — ВОЛОДИМИР ГЕНТИШ — гостинний виступ. ЗАБАВА 2 оркестри „ТЕМПО“ і „РУШНИЧОК“

Конферансьє всіх програм АНЯ ДІДИК

ВЕЛИКА ХОЛОДЖЕНА ЗАЛЯ „ВЕСЕЛКИ“

Телефон Союзівки — (914) 628-5641

Видання Українського Вільного Університету. МОЖНА ЗАМОВЛЯТИ В КНИГАРНІ „СВОБОДА“

SYMBOLAE IN HONOREM GEORGI Y. SNEVELOV (Збірник на пошану проф. д-ра Юрія Швелюва)	\$22.00
Володимир Янів: СТУДІЇ ТА МАТЕРІАЛИ ДО НОВІШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ (Wolodymyr Janiv: Studies and Materials on Modern Ukrainian History)	15.00
ЗВІРНИК НА ПОШАНУ ІВАНА МІРЧУКА (Symbolae in memoriam Ioannis Mirchuk, 1891-1961)	15.00
МАТЕРІАЛИ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ під редакцією В. Янева (Material for History of the Ukrainian Church)	15.00
М. Д. Добрянський: УКРАЇНСЬКО - ПОЛЬСЬКІ СТОСУНКИ У XIX СТ. (M. D. Dobrianskyi: The Ukrainian-Polish Relations in XIX Century)	4.00
П. Полонська - Василевич: ДВІ КОНЦЕПЦІЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ І РОСІЇ (N. Polonska-Wasylenko: Zwei Konzeptionen der Geschichte der Ukraine und Russlands)	3.00
А. Жуківський: П. МОГИЛА І ПРОБЛЕМА З'ЄДНАННЯ ЦЕРКВИ (Petro Mohyla and the Problem of Unity of Churches)	11.00
Bogus Lewyutzkyj: DIE SOWJETISCHE NATIONALITÄT POLITIK NACH STALINS TOD (1950-1970) (В. Левіцький: Советська політика щодо національностей після смерті Сталіна)	11.00
О. Юрченко: УКРАЇНСЬКО - РОСІЙСЬКІ СТОСУНКИ ПІСЛЯ 1917 Р. В ПРАВНОМУ АСПЕКТІ (Alexander Jurchenko: Ukrainian-Russian Relations After 1917 in Their Juridical Aspect)	15.00
В. Шелест: ІДЕОЛОГІЧНА ВОРОТЬВА МІЖ МОСКВОЮ І ПЕТЕРБУРГОМ І ЇЇ ВІДБРАЖЕННЯ В ЛІТЕРАТУРІ (Ideological and Cultural Feuds Between Moscow and St. Petersburg-Leningrad as Reflected in Literature by W. Shelest)	8.00
GREGOR KRUK — Vorwort von Jean Szybow, Einführung von Isa Bauer (Мистецька монографія)	28.50

Замовлення і надіслати разом з копією переказки (32 ц. від кожної книжки) слати на адресу:

Svoboda
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Чи ваша дитина ходить до української світлиці? Зверніться у цю справу до відповідної референтки відділу ОУА, що є у вашій місцевості.

Пам'яті д-ра Юрія Полянського

Проф. д-р Юрій Полянський народився 6-го березня 1892 в священничій родині в селі Воля Міхова, на Лемківщині. Середню освіту закінчив в Ярославі. В 1914 році покликало його до австрійської армії, де по відповідному вишколу, приділено його до полевой артилерії. Службу в австрійській армії закінчив ступнем лейтенанта (четаря).

З розпадом Австрійської Монархії, Полянський вже з початком листопада 1918 р. зголосився до Української Галицької Армії і як поручник артилерії брав участь в боях за Львів.

Вийшовши в ділянку географії і геології, він розпочав в університеті у Відні, покінчив на Львівському університеті. Будучи вчителем географії в Українській Державній Гімназії (Головній) у Львові, під час літніх фєрїй досліджував лісові відклади на просторі Поділля і на підставі зібраного матеріалу написав дисертаційну працю, п.н. „Подільські Етоди“. Ця праця була відтак друкована в серії видань „Математично-природничо-лімарської Секції Наукового Товариства ім. Шевченка.“

Покійний, проф. Полянський дійсний член НТШ, був довголітнім секретарем математично-природничо-лімарської Секції, членом Фізіографічної комісії, директором Природного Музею НТШ та членом Кураторії цього Музею. В тому самому часі був також професором Греко-лат. Богословської Академії у Львові.

Кураторія Львівської Шкільної Округи, оцінюючи вмілий підхід в навчанні географії, добрі основи його учнів і велику пошану та любов учнів до свого вчителя, поклала Пекійного до Кураторії на візитатора середніх шкіл. На цьому становищі професор Полянський вмів погодити обов'язки — представника державної шкільної влади й українського громадянина — патріота, оборонцю не раз українське берідис шкільництво перед шканими місцевої польської влади. Ці два обов'язки міг узгідити візитатор Полянський завдяки великій стійкості свого характеру.

Восени 1939 р. назначено Покійного директором по науковій частині злучених Природничого Музею НТШ і Природного Музею ім. Дидущицьких. В цьому самому часі покликало Покійного на професора фізичної географії і на керівника Географічного Інституту Львівського Університету ім. Івана Франка.

Під час німецької окупації, з припиненням викладів на Львівському університеті, крім курсів на медичній, Покійний виконував нагляд над зберіганням музейних збірок, а рiвночасно працював як візитатор середніх шкіл при Abteilung der Wissenschaft und Unterricht.

Перебуваючи на еміграції, в Австрії, а відтак в Німеччині в роках 1944-1947 був професором геології в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. По переселенні разом з родиною до Буенос Айресу, в Аргентині, працював спочатку як геолог в Державному Геологічному Інституті, а відтак в 1956 р. іменовано Покійного професором геології на Державному університеті в Буенос Айресі. За добрі педагогічні і наукові успіхи в ділянці геології Геологічне Товариство Аргентина іменувало Покійного почесним членом цього Наукового Товариства.

менькою, французькою, англійською та іспанською мовами.

І. Олексини
Е. Чайківський
співпрацівники Покійного в Природничому Музеї НТШ у Львові.

Владика Ізидор поміг пластинами

Гурт пластових новаків, чепурно одягнених в моряцькі шапочках, нетерпеливо чекають біля головної брами Пластової Оселі „Січ“, коло Графтопу на приїзд Владика Ізидора Борещького. Це почесна стійка. У брамчача шапка на взір морського старшини.

Два тижні новаків приготувалися на цей день. Сьогодні відвідини батьків та хромовий празник. Завтра о. Володимира, покровителя каплички на Пластовій Січі.

Батьки, які приїхали скоріше, з цікавістю заглядають через живопліт до табору. При гарно прибраній таборній брамі з написом „Чорноморці“, стійкою „моряки“. В таборі чистота й порядок. Курені мають назви українських воєнних кораблів, новаків, це — Іхні залози. Обабіч підтабір старших „моряків“ з шатрами та моряцькою щоголю, прикрашеною моряцькими прапорами. Командант табору, пл. сен. Е. Хоростія, тут „адмірал“. Усі брамчачі це „капітани“, „лейтенанти“, а бунчужний „віце-адмірал“.

Шлях та програма табору є зацікавляти та продовжувати традиції української Воєнної флотії. Новаків щасливі. В своїй дитячій уяві вони справжні моряки! Ось-ось запливуть на рідне Чорне Море, щоб „здобудем Україну від вражого руки“. Та чару немає. Збірка на Службу Божу. Править пресвященний Ізидор. Подіра каплички вщерть зливене людське. Владика Ізидор виголошує змістовну проповідь.

Після Служби Божої на спортивній площі відбулася коротенька та цікава програма. Голова Пластової

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 8-го ВЕРЕСНЯ 1975 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Я. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 267 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клубі. Прогість-ся приєднувати нових членів. Є важкі справи до подолання. — П. Дюба, гол. М. Лялик, кас., В. Попович, секр.

НЕДІЛЯ, 14-го ВЕРЕСНЯ 1975 р.

МОНЕСЕН, Па. Місячні збори 338 Відд. о год. 4-й по пол. в українській залі на 2-й вул., 213 Скумекер Авеню. Прогість-ся чл. прибутки і виплати виланди. — І. Кудлик, пред., М. Куч, секр.

FEMALE

HOUSEKEEPER
Wanted for business couple, 1 school aged child, house located in Great Neck, L.I. Own room, bath, T.V., good salary, etc. Call after 5 p.m. (516) 466-9704

ПОШЛУКУЄМО ЖІНКИ
до опіки над 4-літнім хлопчиком, від поведінки до 1-тиці по 8 год. денно. Прому телефон. вечорами в год. 6-9. (212) 786-5990

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Закладає Поховання в БРОК, БРООКЛІН, NEW YORK і ОХОЛІЦІЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2558

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похованнями на цвинтарі в Ванді Врукі і переселинцями Тинних Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

Український Католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.: (914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

FEMALE
СЕКРЕТАРКА
Загальна бюрова праця, а також мусити уміти стенографію (англійською). Стала праця, 5 днів у тижні, від 9 рано до 4:30 по пол. \$150.00 на тиждень.
Голоситесь особисто.
LAKA TOOL & STAMPING CO.
62 Kinkel Street Westbury, Long Island, N.Y. 11590 (516) 334-4620

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕШЕТАРСЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ

влаштує з доручення УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 200-річчя Американської Незалежності та 190-річчя Українського Поселення в Америці

ТЕНІСОВІ ТА ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 29, 30, 31 серпня та 1 вересня 1975 р.

на кортах „СОЮЗІВКИ“
ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
за індивідуальні першості
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1975
І ЗА ЧАШІ
УНСОЮЗУ „СОЮЗІВКИ“, „СВОБОДИ“, „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“
І п-ні М. ДУПНИК
в подвійній грі:
ЖІНОК - ЧОЛОВІКІВ - МОЛ. - СЕНЬОРИВ (35-44) - СЕНЬОРИВ (45 і 55 р.) ЮНАЧОК-ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.)
Зголошення до змагань враз із вписовим по \$ 5.00 приймає:
Mr. BONDAN RAK
43-21 49th Street
Long Island City, N. Y. 11104
до 23-го серпня 1975 р. Додаткових зголошень перед початком змагань не прийматиметься, бо лосуювана відбу- деться на засіданні Комісії на передодні змагань.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:
П'ЯТНИЦЯ, 29 серпня — год. 1:00 по пол. на Союзівці елімінаційна рунда чоловіків. Змагання, які мусять змагатись в цій рунді одержать окреме повідомлення від проводу турніру до середи, 27 серпня.
СУБОТА, 30 серпня — год. 8:30 рано на Союзівці: 1-ша рунда юначок (всі групи), сеньорів (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 рано в Нью Полці: 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Нью Полці: турнір переможців. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньорів (55 р.)
Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий ст.
Змагання групи чоловіків, вилосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнок ті, що відпадут в елімінаціях, зможуть змагатись в групі переможців.
З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагання зможуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку назначать точно на реєстраційні листки.

У змаганнях зможуть брати участь змагання (-ки), яких Т-ва є членами УСПАК.
Всі учасники тенісових та плавацьких змагань одержать пропам'ятні медалі.

Зголошення до змагань, подані після п'ятниці, які і конкуренції (окрім гімнаст), слати до четвєрга 28 серпня на адресу:
Mr. Jaroslaw Rubel, c/o Soyuzivka
Kerhonkson, N.Y. 12446
Додаткові зголошення прийматиметься в суботу, 30-го серпня від год. 9:30 рано над базейном Союзівки.
Початок змагань — субота, 30-го серпня 1975 р. 11-та год. рано, фінали по полудні того самого дня.
Вписове \$1.00 від особи.
Змагання (-ки) зможуть брати участь в одній виковій групі (окрім гімнаст).

на базейні „СОЮЗІВКИ“
СУБОТА, 30-го СЕРПНЯ 1975 р.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСПАК-у, за командирську чашу УНСОЮЗУ у дружинному точкуванні та за медалі і нагороди УНСОЮЗУ у слідуючих конкурсах:

Хлопці (8-10 р.) — 25 м довільним
Хлопці (11-12) — 25 м довільним
Юнаки (13-14) — 50 м довільним і 50 м грудним
Юнаки (15-17) — 50 м довільним 50 м грудним 100 м змішаним
Чоловіки — 100 м довільним 100 м грудним 4 x 50 м гірці — довільним 4 x 50 м гірці — змішаним
Дівчата (8-10) — 25 м довільним
Дівчата (11-12) 25 м довільним
Юначки (13-14) 50 м довільним
Юначки (15-17) 50 м довільним і 50 м грудним
Жінки — 50 м довільним і 50 м грудним 4 x 25 м гірці довільним

Зголошення до змагань, подані після п'ятниці, які і конкуренції (окрім гімнаст), слати до четвєрга 28 серпня на адресу:
Mr. Jaroslaw Rubel, c/o Soyuzivka
Kerhonkson, N.Y. 12446
Додаткові зголошення прийматиметься в суботу, 30-го серпня від год. 9:30 рано над базейном Союзівки.
Початок змагань — субота, 30-го серпня 1975 р. 11-та год. рано, фінали по полудні того самого дня.
Вписове \$1.00 від особи.
Змагання (-ки) зможуть брати участь в одній виковій групі (окрім гімнаст).

Вечір Т-ва Інженерів і Лікарів у Боффало

Професійні товариства в Боффало мають вже свою „весняну“ традицію: Т-во Українських Інженерів відділ Боффало, Н.Я., та Українське Лікарське Т-во Північної Америки від. Боффало, Н.Я., кожної весни влаштовують спільну зустріч з зачорою і доповідцями. Створюють собі не тільки загоду зустрітись, але і познайомитись, поговорити, та не раз побачитись „раз в рік“ в лоярський атмосфері.

Вечір Т-ва Інженерів і Лікарів у Боффало

Професійні товариства в Боффало мають вже свою „весняну“ традицію: Т-во Українських Інженерів відділ Боффало, Н.Я., та Українське Лікарське Т-во Північної Америки від. Боффало, Н.Я., кожної весни влаштовують спільну зустріч з зачорою і доповідцями. Створюють собі не тільки загоду зустрітись, але і познайомитись, поговорити, та не раз побачитись „раз в рік“ в лоярський атмосфері.

Господарем зустрічі є обидва Т-ва на зміну: минулого 14-го року, господарем було Т-во Лікарів, доповідачем був д-р Ярослав Гордичинський, голова медичного відділу „НАСА“ в Гюстоші, Тексас.

10-го травня н.р. господарем було Т-во Інженерів, зустріч відбулася в Голдлейн на Гренд Айленд, Н.Я., доповідачкою була Оксана Вризгун-Соколик з Торонта. Програмою вечора провела з легкістю д-р Метіль, голова Т-ва.

Тема доповіді була „Соломія Крушельницька“, і п-і Соколик ілюстровала її прозірками та голосом славетного співачки, століття народження якої недавно святкувалося. Слухачі зі зацікавленням слухали про незвичайні оєнні співачки, й тому не дивно, що після доповіді розгорнулася жвава та цікава дискусія, переплітана споминами очевидців.

Поміж голосами були думки, що життєве артистичне світове слави треба видати окремою книжкою, перекладши її на англійську мову, щоб вона була доступна всім мизичним бібліотекам. Тільки в той спосіб зможемо змінити помилкові оцінки, неправильно поінформованих істориків, про мовословську, польську та біло-руську національність Соломії Крушельницької.

Дискутант уважали, що на чергових зустрічах лікаря та інженерів повинні бути саме того роду доповіді, які поза своєю вартістю та цікавою темою ще й підносять настрої слухача, збільшуючи його гордість приналежності до української спільноти.

Поміж голосами були думки, що життєве артистичне світове слави треба видати окремою книжкою, перекладши її на англійську мову, щоб вона була доступна всім мизичним бібліотекам. Тільки в той спосіб зможемо змінити помилкові оцінки, неправильно поінформованих істориків, про мовословську, польську та біло-руську національність Соломії Крушельницької.

Дискутант уважали, що на чергових зустрічах лікаря та інженерів повинні бути саме того роду доповіді, які поза своєю вартістю та цікавою темою ще й підносять настрої слухача, збільшуючи його гордість приналежності до української спільноти.

ТАРЗАН — 7352 — ТАРЗАН ПОГОДЖУЄТЬСЯ

Я маю добру думку!... Переночуйте цю ніч тут в терені! Дякую, тату!... Так сталося, що ми навіть маємо свої коци! Ми збудуємо ватру і будемо обмінюватися спогодами!

Сибил! Чи Тарзан не обіцяв розказати нам більше про його життя?

Прому, Тарзано, погодися! Ха, ха!... Ну, добре!